

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

Α Γ Ω Ν

ΕΚΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀποδίδεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροδρόμην, διηγήτορον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 22 Αὐγούστου 1902.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἢ νεκρά λεγομένη αὕτη ἐποχὴ τοῦ θέρους ὑπῆρξε διπλωματικῶς ζωηροτέρα ἢ κατὰ τὸ ἰσχύον ἔτος. Ἐπισκέψεις βασιλέων, αὐτοκρατορῶν συνεντεύξεις, ἀκατάπαντοι στόλων κινήσεις, ἐρρίφθησαν ἀλλεπάλληλα εἰς τὸ στόμα τῆς βουλευτικῆς ἐντύπου Φήμης καὶ ποικιλώτατα ἐξηγήθησαν σχόλια, τὰ ἀπὸ τῶν ἐπιστήμων μὲν πηγῶν ἀπορρέοντα ὑποθέτως ἐκείροντα τὴν εἰρηνικὴν σημασίαν τῶν γεγονότων τούτων, τὰ δ' ἀπὸ τῶν ἀνεπιστήμων ἄλλα μὲν συμφωνοῦντα ἐκείνοις, ἄλλα δὲ ἐκφράζοντα μεγάλας ὑπονοίας, οἷον καὶ τεκταινέται ἐν τοῖς καιροῖς τούτοις, καὶ διεσαλεύθη ἐκ τῶν προπυργίων ἐκείνων, ἅτινα ἔστησεν ὁ ἀμοιβαῖος φόβος καὶ ἡ ἀμοιβαία πεισυνία τῶν μεγάλων δυνάμεων εἰς παραφυλακὴν τῆς πολυπολίτου εἰρήνης, καὶ ἅτινα διπλῇ καὶ τριπλῇ συμμάχια ἐκλήθησαν.

Ἐν τῇ κινήσει ταύτῃ τὸν μείζονα προὐκάλεσαν θόρυβον οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ ἀνίκαιοι, φαίνεται, νὰ ἀποφύγῃσι τὸν θεατρικὸν χαρακτῆρα εἰς οἰονόποτε αὐτὸν διάδημα. Καὶ ἀληθῶς θεατρικώτερον δὲν ἤδυναντο νὰ παραστήσῃσι πρὸς τῆς κοινῆς τῆς Εὐρώπης γνώμης ἢ πράττοντες ὅσα πράττουσι νῦν μοῖραν μὲν τοῦ στόλου τῶν ἀποστελλόντων εἰς τὰ ὕδατα τῆς ἀφρικανικῆς Τριπόλεως, μοῖραν δὲ εἰς τὰ ἁλθωνικά καὶ ἡπειρωτικά παράλια, εἰς τὴν Γερμανίαν τὸν νεαρὸν βασιλέα των, παρὰ τῷ Σουλτάνῳ τὸν ἡγούμενον τῶν δύο ἐκείνων μοιρῶν τοῦ ἰταλικοῦ στόλου ναύαρχον Παλοῦμπον.

Προδόσεις ἐδῶ, χειραφίαι ἐκεῖ καὶ δῶρων προσκομιδῇ, ἀπειλητικὴ ἀλλαγὴ ἐπιδείξεις τῶν σιδηροφράκτων κολοσσῶν, ἀπανταχοῦ ἰταλικάι πανηγύρεις καὶ τὸ πᾶν ἐν Εὐρώπῃ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πληροῦται ἐκ τοῦ θορύβου τούτου τῆς ἰταλικῆς διπλωματίας.

Καὶ τί μὲν σημαίνουν τὰ κινήματα ταῦτα τῶν Ἰταλῶν δι' ἡμᾶς ἰδίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἔλαβον κατὰ τὰς τελευταίας ταῦτα, ἐδομάδας διὰ τὴν τοῦ ἡμεπισήμου καὶ τοῦ ἄλλως ἐγκρίτου τύπου τὴν πρόνοιαν νὰ σαφηνίσωσιν ἡμῖν οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ. Ἐν μάλιστα τῶν ὁργάνων τούτων, ἡ «Σύγχρονος πολιτικῆς καὶ φιλολογικῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἱταλίας» ἐχώρησε περαιτέρω μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτου μέλλοντος καὶ σαφῶς ὑπεδείχθησαν πράγματα, περὶ ὧν πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς τοῦλάχιστον ὅπως ἀνύποπτοι διετελοῦμεν οἱ Ἕλληνες, τοῦτ' ἐστὶν ὅτι ἡ τύχη τῶν ἐλληνικῶν γῆων τοῦ τουρκικοῦ Αἰγαίου ἐνδεαφέρει τὰ μέγιστα τὴν Ἱταλίαν καὶ ὅτι ἐνεκα τούτου αὕτη ὀφείλει ἀπὸ τοῦδε νὰ παρασκευάσῃ ἐμπερὶ ἐνὸς στάδιον ἐνεργείας.

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι αἱ πρώτοι αὗται ἰταλικά ἀναπολήσεις παλαιῶν ἡμερῶν, ὅς ἡ νεοπαγὴς μεγάλῃ δυνάμει ἐπιθυμῇ νὰ ἀνανεύσῃ, συγκινοῦσιν κατ' ἄλλον ἴσως τρόπον καὶ διὰ διαφόρους αἰτίας, ἀλλ' ἐξ ἴσου μεγάλως, πλὴν ἡμῶν καὶ ἄλλους ἐνδιαφερομένους. Οὕτω τοῦλάχιστον ἡ κοινὴ ἀντίληψις ἐρμηνεύει τὴν βαρβαρὴν ταύτην ἐν τῇ ἀνατολικῇ τῆς Μεσογείου λεκάνῃ διασταύρωσιν τῶν στόλων. Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐν Ἀθήνῃ τοῦ ἰσχυροτάτου στόλου τῆς Ἀγγλίας ἐξ ὧν ποτὲ εἶδεν ἡ Μεσόγειος καὶ τὴν προσεχῇ ἐπιστροφήν αὐτοῦ συννημένον εἰς τὰ ἐλληνικά ὕδατα, μετὰ τὴν περιφορὰν τῶν δύο ἰταλικῶν μοιρῶν, ἀνηγγέλθη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅτι εἰς τὰ αὐτὰ ὕδατα πρόκειται προσεγγεῖν καὶ καταπλεύσασιν ἰσχυραὶ μοῖραι τοῦ βρωσικοῦ καὶ τοῦ γαλλικοῦ στόλου. Ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν ἐλληνικῶν λιμένων καταριθμεῖται νῦν καὶ μοῖρα οὐκ ἀσημαντος τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου.

Τί θέλει καὶ τί σκοπεῖ ἐν τῇ Μεσογείῳ ἡ πολεμικὴ αὕτη δύναμις τῆς Ἱαπωνίας; Εἶναι ἄλλως τοῦτο περίπλοκος ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐκείνων, εἰς οὓς προβαίνουν τὰ ναυτικά κράτη τῆς γῆς χάριν ἀσκήσεων καὶ χάριν μελετῶν τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν ἐπιτελείων ἢ ἀποτελεῖ σιωπηρὰν τινὰ ὑπόμνησιν τῶν μυστικῶν ἀρθρῶν τῆς συνθήκης τῆς ἀγγλοιαπωνικῆς συμμάχιας; Διότι γνωστὸν εἶναι, ὅτι τὸ ὁ-

μοσιεύθην κείμενον τῆς συνθήκης ἐκείνης περιορίζει τὴν ἀμοιβαίαν σύμπραξιν τῶν δύο κρατῶν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐφ. Μὴ διὰ τῶν μυστικῶν ἀρθρῶν εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν κοινῶν ἐνεργειῶν; Μὴ τοῦτο δηλοῦται διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου;

Καὶ πρόωρος καὶ παρακεκινδυνευμένη εἶναι πᾶσα τοιαύτη εἰκασία, ἀλλὰ τολμηρὸν εἶναι ἐξ ἴσου νὰ ἀποκλείσῃ τις ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀπολύτως ἀδύνατον τοιαύτην πιθανότητα.

Ὁ ἀτμός προσήγγισε καὶ τὰ ἀπώτατα κείμενα σημεία τῆς γῆς, ἐγεινῶσε τὰ φυλετικὰ μίσση καὶ τὰς φιλίας καὶ στενοτάτην κατέστησεν τὴν ἐπαφὴν τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων. Δὲν εἶναι ἄρα ἐκ τῶν ἀδυνάτων νὰ ἰδωμέν ποτε ἐν τοῖς νῦν καιροῖς μετὰ τῶν διαμαχομένων τὴν μεγίστην περὶ ἐπικρατήσεως πάλιν ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Μεσογείου καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, οὐδὲ παράδοξον ἐστὶν, ἐὰν ὁπλίστῃ τῆς κερτρικῆς φυλῆς, τῆς ἐπὶ αἰῶνας δυσανημιχτοῦς βαρβαρίας, ἀποβιβάσῃσιν ἐπὶ εὐρωπαϊκῶν παραλίω, ὅπως συμπολεμήσωσι μετ' εὐρωπαϊκῶν, ὅπως συναγωνισθῶσιν ἰσως βαρβαροὶ καὶ ἀπολίτιστοι αὐτοὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, κατὰ τινα τῶν ἐπιβουλεύοντων τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, καίπερ Εὐρωπαῖοι ὄντων.

Ἀναμφιδόλως φλόξ τις ὑποδόσκει ὑπὸ τοὺς σωρούς τῶν εὐφλέκτων ὕλων, οὓς ἐσχημάτισαν τὰ ἀλληλοσπάρκτα τῆς Εὐρώπης κράτη, τὰ ἀμοιβαίως φθονούμενα καὶ ἐπιβουλεύοντα, τὰ κεκορημένα ὑπὸ τῆς ὀρέξεως τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς πλεονεξίας.

Εὐτυχῇ τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἅτινα οὐδενὸς τῶν δίκαια ἐπιβουλεύοντα, εἶναι συγχρόνως καὶ ἰσχυρὰ ἢ ἔχουσι καὶ ἀδύνατα ὄντα τὴν πρόνοιαν νὰ παραστήσῃσι παρεσκευασμένα, ὅπως σβύσῃσι τὴν πυρκαϊάν, ἥτις εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἀφύκτως ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν μάλιστα νὰ ἐκτραπῇ, ἐν Εὐρώπῃ, ἐν ταῖς χώραις ἰδίᾳ, ἀπὸ τετρακισχιλίων ἐτῶν οἰκουμένη καὶ δοξάζομεν, ὡς Ἕλληνες!

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Β. ἐκείνη.

Τὰ Ἀδὰνα — Πληθυσμὸς καὶ σύστασις αὐτοῦ. — Ἡ τῶν Ἀδάνων Ἑλληνικὴ κοινότης. — Τὰ ἐκπαιδευτήρια αὐτῆς. — Πόροι αὐτῶν. — Ὁ φιλελευθερισμὸς τῶν Ἀδανῶν. — Τὸ βαρβαρικοκλωστήριον τῶν Ἀδελφῶν Τρυπάνη.

Ἡ τύχη αὐτῶν τελευταῖον μετὰ πολλὰς παρακλήσεις νὰ λάβωμεν ἀκριβεστάτας πληροφορίες περὶ τῶν τριῶν τῆς Κιλικίας πόλεων, τῶν Ἀδάνων, τῆς Ταρσού καὶ τῆς Μερσίνης. Ἐν τῇ ἀπωτάτῃ τῆς Κιλικίας χώρῃ, ἐν ἣ ἡ πλὴν τῶν μεγάλων συμβεβηκότων τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ κατὰ τοὺς μέσους χρόνους τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας περιφανέστατοι διεξήχθησαν ἀγῶνες, ἐς αἷ ἐνδοξα καὶ ἀξιομνημονεύοντες, ἅτε συντρίψαντες τὴν ἰσχυρὴν τοῦ ἐπικινδυνώσαντος τὸν ἔθρονον καὶ τὸν χριστιανικὸν ἑλληνισμὸν, τοῦ ἀραβικοῦ μωαμεθανισμοῦ, ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ χώρῃ μετὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξάντησιν παντὸς ἐλληνικοῦ στοιχείου νὰ ἀναφαίνονται καὶ πάλιν στοιχεῖα Ἑλληνισμοῦ, ὧν οὐτε πρῶτον, οὐτε ὀφείμιον εἶναι νὰ ἀποκρύψῃ τις τὴν καταπληκτικὴν πρόδον· ὡς χρονικὴ ἀφῆρη τῆς νέας ταύτης ἐμφανίσεως καθαρῶς ἐλληνικῶν στοιχείων ἐν Κιλικίᾳ πρέπει νὰ ληφθῶσιν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀρτί ληξάντος δεκάτης ἐνάτης ἐξαποτακτηριδος, καίτοι κατ' ἀκριβολογίαν περὶ τελικῆς ἐξαφανίσεως τοῦ ἐν Κιλικίᾳ ἑλληνισμοῦ δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπαυσε οὐσα ἐλληνικῇ τῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ κραταῖον λείψανον, ὅπερ συνετέρει μὲν τὴν πίστιν τῶν πατέρων των, ὑπεμίνησκει δὲ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἐν τὸν τὴν γλῶσσαν τὸν κατακτητῶν Ἀράβων, ἐνταῦχο δὲ καὶ τὴν τῶν διαδόχων αὐτῶν Τούρκων, προσλαθόντα χριστιανικὸν πληθυσμὸν τῆς Κιλικίας.

Ὁ ἀποδημητικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις κατὰ τὰς δύο ἰδίᾳ τελευταίας ἐκατονταετηρίδας ἐνεκα τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ περιπετειῶν παροξυνθεὶς προσέλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη χωρὶς νὰ συντρέχῃσι τὰ αὐτὰ αἰτία καὶ τὸ ἐντελὲς μακρινόν, συνετέλεσεν ἐπὶ τὰς καὶ ἄλλαις αἰτίας εἰς τὸ νὰ τεθῶσι νέαι βάσεις ἑλληνισμοῦ ἐν Κι-

λικίᾳ, ἀληθινῶς δὲ δόξα τῶν ἀποτελούντων σήμερον τὸν πυρῆνα αὐτοῦ Ἑλλήνων τῆς Κιλικίας ἐστὶν, ἐὰν ὁμονοῦντες, σωφρόνως διοικούμενοι, ὀξέως ἀντιλαμβάνοντο τῶν ἐκ τῶν ξένων κινδύνων, φιλοτίμως καὶ ἀφιλοκερδῶς ἐργαζόμενοι πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῶν κατορθώσων αὐτοὶ νὰ ἰπιδώσιν νέας ἐλληνικῆς ἀκμῆς καὶ δόξης θεμελιωταί.

Ἀλλ' ἐλθόμεν ἐπὶ ἐκάστην τῶν πόλεων τούτων καὶ ἰδωμέν ποῦ σήμερον εὐρίσκεται ὁ ἐν αὐταῖς Ἑλληνισμός. Καὶ πρῶτον ἐπὶ τὰ Ἀδὰνα.

Τὰ Ἀδὰνα εἶναι πόλις κτισθεῖσα καὶ διαλάμψασα κατὰ τὸν μεσαιωνικὸν Ἑλληνισμὸν, καίτοι δὲ ἐν ἀνοικτῇ καὶ εὐρείᾳ πεδιάδι, ἣν διαρρεῖ ὁ ποταμὸς Σάρος. Ἀρθμῶς περὶ τὰς ἐβδομήκοντα χιλιάδας κατοίκων καὶ εἶναι ἐδρα Νομοῦ (Βιλαγιέτου) καὶ Ἑλληνος Μητροπολίτου ὑπαγομένου εἰς τὸ πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας. Ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κατοίκων τῶν Ἀδάνων τεσσαράκοντα χιλιάδες εἶναι Ἀρμένιοι ἀνήκοντες εἰς τὸ γρηγοριανόν, τὸ καθολικὸν καὶ τὸ τῶν διαμαρτυρουμένων δογμα, εἰκοσι χιλιάδες μωαμεθανοὶ (Τούρκοι, Ἀράβες, Ἀθίγγανοι καὶ Φιλάχοι), μία ἐκατοστὺς Εὐρωπαῖων (Λιβαντίνων ἰδίᾳ) καὶ Ἀγγλῶν καὶ οἱ λοιποὶ δεκακισχιλιοὶ περίπου Ἕλληνες ὀρθόδοξοι, ὧν τὸ πλεῖστον λαλεῖ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὴν ἀραβικὴν.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης ἀρτιαγῆς οὕσα συντηρεῖ σχολεῖα οὐχὶ μὲν ἀνάλογα πρὸς τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς, ἀλλ' ἀξιολόγη, ἂν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν πρόσφατον ἰδρυσίν των. Τα σχολεῖα ταῦτα εἰναι ἑλληνικὸν μετὰ δύο τάξεων, δημοτικὸν μετὰ τεσσάρων τάξεων καὶ παρθεναγωγεῖον, εἰς ὃ εἶναι προσηρητημένον καὶ νηπιαγωγεῖον. Ἐν πᾶσι τοῖς σχολείοις τούτοις ἐξ διδασκόντων διδασκαλῶν ἐξ ἀμειωτέρων τῶν φύλων, ὧν εἰς διευθυντῆς, ὁ κ. Π. Ἐγγονόπουλος ἐκ Καισαρείας καὶ κατὰ τὸν τῆς ἑκτατοῦς τῆς μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς ἀνὴρ βέτα καὶ δραστηρίως καὶ φιλότιμον ἔχων τὴν ἀντίληψιν τῶν ὑψηλῶν καὶ λεπτοτάτων αὐτοῦ καθηκόντων.

Οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἐπικουρουμένη ἡ ὀρθόδοξος κοινότης Ἀδάνων πρὸς συντήρησιν τῶν Σχολείων αὐτῆς ἐκπορίζεται τὰ πρὸς τοῦτο μέσα διὰ τοῦ δικού της ἐκκλησίας, τῆς διοργανώσεως χορῶν, διδασκῶν καὶ τῶν ἐνοικίων εὐαρίθμων σχολικῶν καταστημάτων, τοῦθ' ὅπερ καθ' ἑκάστον ἔτος εἰς δεινὰς ἐμβάλλει δυσχερείας τὴν Ἐφορίαν πρὸς ἐξοικονομῆσιν τοῦ ἀποτιμώμενου ποσοῦ τῶν τριακοσίων ληρῶν Τουρκίας ἥτοι ἐπτακισχιλίων περίπου χρ. δραχμῶν ἑτησίως.

Ἀλλ' ἂν τις ἀποβλέψῃ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθεῖσαν φιλομουσίαν τῶν Ἀδανιτῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὴν διαυγέστατην ἀντιλήψιν, ἣν ἔχουσι περὶ τῶν πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν ἐκκλησίαν υποχρεώσεων αὐτῶν, μετ' ἀσφαλείας δύναται νὰ ἐλπίσῃ, ὅτι μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ ἐθνὸς αὐτῶν ζήλος θὰ ὑπερνικήσῃ πάντα τὰ προσκόμματα καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ παγίους τοὺς πόρους, ὅσοι ἀπαιτοῦνται, ὅπως προαναβιβασθῇ ἡ διδασκαλὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς καὶ καταστῇ ἰσόπαλος πρὸς τὰ ἀλλόγλωσσα σχολεῖα. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀποβῇ καὶ θὰ ἀποβῇ ὁ σκοπός, εἰς ὃν ὀφείλουσι νὰ κατατείνωσιν αἱ εὐγενεῖς προσπάθειαι τῶν αὐτῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἡ Ἑλληνὶς νεολαία αὐτάρκη δέχεται ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς παιδευτήριον τὴν πατρίαν παιδεύειν καὶ ἀπρόσβλητος καθίσταται τῶν δελεασμῶν τῶν διαφόρων αὐτῶν προπαγανδῶν.

Τὰς ἐλπίδας ταύτας πύξηναι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ ὑπὸ φιλοτιμῶν καὶ εὐγενῶν τῆς πόλεως Ἀδάνων νέων ἰδρυσὶς Φιλελευθεριστικοῦ Συλλόγου, ὅστις νῦν ἀριθμεῖ περὶ τὰ τριακόσια μέλη, ὅτι δηλαδὴ καὶ τὸ ζῆλος μετὸν περιλείπει τὸν Ἀδάνων ἡ πόλις καὶ οὐτίνος οὕτος ὁ μέγας καὶ ἄξιος παντός ἐπαινον πρόκειται σκεπθῆναι, ἀντιπράξας αὐτοῦ δὲ τὸν δῆλον ὅτι εἰς ἐκτὸν λίαν περίπου ἑτησίως ἀνερχόμενοι νὰ διατίθενται εὐχὴ πρὸς τὰς ἐτήσιους ἀνάγκας τῶν σχολείων, ἀλλὰ πρὸς οἰκονομικὴν σχολικὴν καταστήματα, ὧν τὰ ἐνοίκια θὰ ἀφαιρῶνται εἰς τὰς ἐτήσιους δαπάνας τῶν Σχολείων. Τὸς λόγος θὰ ἐξαρτῆται πρὸς ἐπαρκὴ ἐπαρκῶς τῶν τῆς ζήλου καὶ τῆς πρακτικότητος ταύτης φροντίδος τῆς φιλοτιμίας τῶν Ἀδάνων ἑλλανίδος νεότητος;

Ἀλλὰ τὸ ἐξῆχος θαυμαστόν ἐστὶν τοῦτο ἐν Ἀδάνοις, ὅτι φθοντὴ ἀληθῶς ἐπικρατεῖ ὁμόνοια μετὰ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος, ἣν εὐχόμεθα εἰς τὸν Θεὸν ἐπὶ μήκιστον νὰ διατηρηθῇ, καίτοι ἐν ἐκ διαφορωτάτων ἑλλανικῶν χωρῶν προέρχονται οἱ αἱ Κῦρος, ἡ Καισαρεία, τὸ Ἰκόνιον, ἡ Σμύρνη, ἡ Λέσβος, ἡ Χίος, ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλάς.

Δὲν δυνάμεθα νὰ καταλήξωμεν τὸ περὶ Ἀδάνων ἀρθρον ἡμῶν χωρὶς νὰ μνημονεύσωμεν τῶν Χίων ἀδελφῶν Τρυπάνη. Ἀπὸ ἐπικρατείας οὗτοι ἰδρυσαν ἀληθῆς μεγαλοπύρην, ἀποκινῶντα βαρβαρικοκλωστήριον, τὸ μέγιστον τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀληθῆς ἰγκυλλώπισμα καὶ καύχημα τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος. Τὸ κατὰ τὴν καὶ τοῦτο διευθύνει ὁ ὀρθόδοξος κ. Γρυπάρης, ἀπαροχολοῦντα δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἐπτακοσίου ἐγγάμου, ὧν τὸ πλεῖστον Ἑλλήνες ὀρθόδοξοι. Οἱ ἀδελφοὶ Τρυπάνη εἶναι ἐν κοινῇ, οἱ αἱ καὶ αἱ ἀμαζιτοὶ ὁδοὶ καὶ

Ἀδανῶν, οἱ τὴν τετμημένην οἶον τῶν Μαυροματιῶν ἐν Μερσίνῃ, ἀφίεται δὲ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν νὰ τιμῇσι πρεπόντως τοὺς ἄδρας τούτους, οἱ τινες διὰ τοῦ μεγαλοπύρου αὐτῶν πνεύματος, διὰ τῆς εὐφύας καὶ τῆς τιμιότητος των δὲν τιμῶσι μόνον ἠθικῶς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ἀλλὰ καὶ υποβοηθοῦσιν αὐτὴν πρακτικῶς εἰς τὴν ὕλικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐπικρατήσιν τῆς.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΛΑΡΙΣΗΣ - ΔΕΜΙΡΑΗ

(Ἰδὲ προηγούμενον φύλλον).

Ὅταν χώρα ἔχουσα τοσούτα φυσικά δωρήματα ὑστερεῖ ἐν τῇ ἐκμεταλλείᾳ τῶν πλουτοπαραγωγικῶν αὐτῆς πόρων δὲ εἶναι μόνη βεβαιὸς ἡ ἐλλείψις τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας, εἰς ἣν ἡ κχεκτικὴ αὕτη τῶν πόρων ἀνάπτυξις δέον νὰ ἀποδοθῇ. Οὐδὲ εἴνε λογικόν τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τοιαύτης συγκοινωνίας δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν χώραν εἰς ῥάβδος μαγικῆς, δημιουργοῦσα περὶ ἑαυτὴν βιομηχανίαν καὶ γεωργίαν ἀνθρώπων. Ἡ ἀρκίσις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ σπάνις συνεπὶς ἐργατικῶν χειρῶν, ἡ ἐλλείψις κεφαλαίων, ἡ ἀγνοία τῶν μεθόδων τῆς καλῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐπὶ δὲ καὶ ἡ ἐλλείψις τῆς μεγάλης κτηνοτροφίας, ἥτις συμβάλλει γενναίως ἐν τῇ γεωργικῇ τοῦ ἐδάφους ἐκμεταλλείᾳ, ἀντὶ τῆς μικρῆς κτηνοτροφίας τῆς συντηρούσης νομαδικὰ ποιμνία αἰγῶν καὶ προβάτων, ἀποφιλούντων μέχρι καταστροφῆς τὰ φυλλώματα τῶν δασῶν, πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι σόδαρτάτα, ἀφορμὰς δημιουργοῦσας τὴν πλουτοκτόνον τῶν κατοίκων ὀλιγορίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἐκαστος περιορίζεται εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν πρὸς διατροφὴν καὶ λοιπὴν συντήρησιν στοιχειωδῶς ἀναγκαίων, μὴ δυνάμενος πλεόντερον νὰ παραγάγῃ ἢ καὶ νὰ διαθέσῃ ἐπωφελεῖς τὸ περισσεύον τῆς παραγωγῆς· μενοικνῶν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἐν ἀνταλλακτικῶν μέσων, ἀδυνατεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἀνάγκας δευτερευούσης σημασίας καὶ ὀρέξεις, ὅς ὁ ἀνθρώπινος βίος δημιουργεῖ ἐν εὐρύτῃ κλίμακί τροφδοτῶν τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν. Εἰς χώρας οἰκουμένης ὑπὸ πληθυσμοῦ ὀκνηροῦ ἢ ῥαθυμοῦ δυσχερῶς καινοτομοῦντος, προστίθεται εἰς ἐπὶ πλέον παράγων μενοικνέτις ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἀνεπὶνευσιν, ἀλλ' ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος, καίπερ μὴ δυνάμενος ὡς λαὸς μεσημβρινὸς ν' ἀντιμετηρῇ πρὸς τὴν φίλεργον δραστηριότητα τῶν κατοίκων τῶν βορείων χωρῶν καὶ φίλεργος ἐν τοῖς αὐτοῖς εἰς καὶ νοήμων καὶ καινοτόμος, ἐγκολπούμενος τὰς νέας μεθόδους, δταν αὐταὶ βεβαίαν προπαραρῶσιν ὠφέλειαν. Ἐν ἑλλαντῇ ἡ αὐτῆς τῶν ἀνταλλακτικῶν μέσων τοποῦ τινος, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἡ ἐπικερδὴς ἐκποίησης τῶν προϊόντων αὐτοῦ εἰς τὰς φυσικὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως, ἀποτελεῖ τὸν ἀπ' ὅ δρον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἔπειτα φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ δημιουργία εὐάνων ὁργάνων μεταφορᾶς εἶναι ἐξόχως συντελεστικὴ εἰς τὴν αὐξάνσιν τῶν μέσων τούτων. Διότι δύο εἰσὶ τὰ συστατικὰ τῶν τιμῶν τῶν εὐπορευμάτων ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς καταναλώσεως, ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς προελεύσεως καὶ ἡ δαπάνη τῆς μεταφορᾶς μέχρι τοῦ τόπου τῆς καταναλώσεως, εἰκοθεν δὲ ἐννοεῖται, ὅτι ἐπ' ὅσον καταρροῦται ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοσούτον ἐπιτυγχάνεται ἡ αὐξάνσις τοῦ ἑτέρου.

Ἡ ἐγκατάστασις ἀκριβοῦς τοῦ σιδηροδρομοῦ Πειραιῶς-Λαρίσης-Δεμιρῆς, γενομένη ἐπὶ εὐρείᾳ γραμμῇ, πλάτους 1.44, μήκους δὲ ἐλαττωθέντος ὅσον ἐνεαὶ τὴν μετὰ τῶν δύο ἄκρων αὐτῆς ἀποστάσεων πελτεῖται ἐπὶ βίαιον ἐξασφαλίζοντα τὰ προσόντα ταῦτα τῆς ἐνὸς ἐνὸς μεταφορᾶς. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης γραμμῆς ἡ τιμιολογία τῆς μεταφορᾶς δύνανται εὐγενῶς νὰ υποβιβασθῶσι μέχρι τῆς τιμῆς τῶν φρ. 0.06 ἐκ. καὶ 0.04 ἐκ. κατὰ τόνον καὶ χιλιόμετρον, συνδυάζομενα δὲ νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν εὐάνων μεταφορὰν καὶ τῶν ὀγκωδῶν καὶ πτωχῶν εἰς εὐπορευμάτων. Ἡ μεταφορὰ ἐνὸς τόνου ἀπὸ Θεῶν εἰς Πειραιᾶ, ἐπὶ ἀποστάσεως δηλοῦντι 76.8 δύνανται νὰ στοιχίσῃ κατ' ἐλάχιστον ὅρον φρ. 4.68 πρὸς 0.06 ἐκ. καὶ φρ. 3.07 πρὸς 0.04 ἐκ., μετὰ δὲ Λαρίσης καὶ Δεμιρῆς, ὧν ἡ ἀπόστασις ὁρίσθη κατὰ τὸ ὅπ τῆς ἀ

τῶν
τοῦ
τὸ
νέ-
ριχά
56,
ρίας

καὶ
78,
τοῦ
ἱνοῦ
Δν.
καὶ
τοῦ
θόν
γο-
σου,
ἐνα-
λω-
σης
γοῖα
καὶ
βό-
τοῦ
πᾶν
γαῖ
ἐρη-
φῆς
ων
ἰ-
ἐχοι
τα-
ρχ-
όν-
μὸς
ννό-
χῆς
οἰ-
ἐτι
δσα

ὡς·
 καὶ
 γὰρ
 ὡς
 καί·
 αἰ-
 τεί-
 ἔλ-
 μο-
 σης
 ἔλ-
 θέν
 ρου
 Εὐ-
 σεις
 δὲ
 ἐν-
 σιν
 τοῦ
 ἀ-
 ἵον
 τα-
 ῶδε
 ἡθη

του,
ίου,
ἀγ-
πα-
δο.
εἶον
ἔτη,
τοῦ
ἐκεί-
του
που
περὶ
τῆς
ἐ-
τι-
στον-
αἰ-
ας ἁ-
εως
ἐν-
θ-
να-
ίτης

ἀλλή
νταν
λαμ-
Σέρ-
ευα
10
σει.
είας
κῶν
τοῦ
ἐπὶ

Ἡμεῖς διατάζομεν ἵνα πιστεύσωμεν τὴν ἐδῆσαν ταύτην παρὰ τὸ κατηγορηματικὸν ὄφος τοῦ τηλεγραφήματος. Ἰδοῦμα, οὗτινος τὴν ὑποστήριξιν φανερώτατα εἶχεν ἀναλάβει αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ κυξερηνός του, δὲν διαλύεται τοσοῦτον εὐκόλως, ἀπίστευτον δ' ὅλως τυγχάνει, ὅτι διατάχθῃ ἡ σύλληψις τοῦ στρατηγοῦ Τόντσεφ, μεθ' οὗ οἱ ὑπονογὸν πέρουνοι ἐπεσκέφθησαν τοσοῦτον ἐπιδεικτικῶς τὸν Σουλτάνον ἀναγνωρίζαντες αὐτὸν ἀντιπροσέδρου τυγχάνοντα τοῦ κομνιῶτου ὡς ἐπίσημοι τοῦ κράτους ἀρχῆν. Σκόπιμοι τινὲς φρυγαδεύοντες τῶν πρωτονοργῶν τῆς ἀπαισίας συμμορίας, ἐπιτετηδευμένα φυλακίσαις ἐλεινῶν τινων ἀλητῶν τῆς Σοφίας, οὐδ' ἐστρατολόγει τοῦ κομνιῶτου, θὰ λάβουσι χώραν, ὅπως ὀφθαλμοὶ στάκην κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον εἰς τὰ μάτια τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ἀλλ' ἐκρίζουσι τῆς Λεορναίας Ὑδρας δὲν θὰ ἐπέλθῃ, ἀφ' οὗ τοιαύτη ἐκρίζουσι ἀπειλεῖ τὴν ἀπόσπασιν σαρκῶν τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους ᾧ συμπέφυκε τὸ κακὸν ἥθεος τοῦτο νεόπλασμα.

Ἄθῆναι 18 ὁδοῦ Φιλελλήνων

Ὁ ὑποδιδευθὼν τῷ Λογιστηρίῳ
Δ. Α. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ αἴτησιν προγραμμάτων ἀπευθυντέον Διεύθυνσιν Ἐκπαιδείκης
Σχολῆς Λεωφόρον Πανεπιστημίου καὶ ὁδὸς Ἰνδοκράτους 1.